

Ang Basahon ni Daniel - Numero Saisenta

Ang Pag-ampo ni Daniel ug ang Sekreto sa Ikawalong Gingharian: Usa ka Pagpadayag sa Katapusang mga Adlaw

Jeff Pippenger

2024-01-24

Sa kapitulo disisiyete ug disiotso sa Pinadayag, usa ka manulunda nagdala kang Juan sa panan-awon sa paghukom sa pagkapapa. Diha sa paghulagway sa iyang katapusang paghukom, girepresentahan ang mga gingharian sa tagna sa Biblia.

Ug ania ang hunahuna nga may kaalam. Ang pito ka mga ulo mao ang pito ka mga bukid, diin nagalingkod ang babaye. Ug adunay pito ka mga hari: ang lima nangapukan na, ug ang usa anaa na, ug ang usa wala pa moabot; ug sa diha nga siya moabot na, kinahanglan nga magapabilin siya sa makadiyot. Ug ang mapintas nga mananap nga kaniadto mao, ug karon wala na, siya mao ang ikawalo, ug gikan sa pito, ug moadto sa kalaglagan. Pinadayag 17:9–11.

Si Juan gidala sa espirituhanong paagi ngadto sa 1798, diin gisugo siya nga ang pito ka ulo sa mapintas nga mananap nga nagpas-an sa papal nga babaye mao ang pito ka mga hari. Ang usa ka hari usa ka gingharian, ug ang usa ka gingharian usa usab ka ulo sa tagna sa Biblia. Sa 1798, lima ka mga gingharian ang nangapukan ug usa ang nagmando niadto. Ang ikapitong gingharian umaabot pa, ug kini gihulagway pinaagi sa napulo ka mga hari. Unya gipahibalo si Juan nga ang ikawalong gingharian mao ang papal nga mapintas nga mananap, nga gikan sa pito. Ang kapapahan mao ang ikalimang gingharian, ug kini nakadawat ug makamatay nga samad, busa sa dihang mamaayo na ang iyang makamatay nga samad, kini mahimo na dayon nga ikawalong ulo nga gikan sa pito.

Sa Daniel dos, ang unang upat ka gingharian mao ang Babilonia, Medo-Persia, Gresya, ug Roma. Kining upat ka literal nga gingharian nagarepresentar usab sa upat ka espirituhanong gingharian, ug sa tingub ilang gipaila ang walo ka mga hari, o mga ulo, sa Pinadayag disi-siyete, kay si Jesus sa kanunay nagalarawan sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang. Ang Daniel kapitulo dos mao ang unang paghisgot sa mga gingharian sa tagna sa Biblia, ug ang Pinadayag disi-siyete mao ang katapusan, busa kinahanglan nga magkahiusa sila, kay ang Dios dili gayud mausab.

Ang ikalimang gingharian nga nangapukan niadtong 1798 mao ang espirituwal nga Babilonia, ang kapapahan. Ang ikaunom nga gingharian nga naggahum niadtong 1798 mao ang gingharian nga may duha ka sungay nga gipatunghaan sa gingharian nga may duha ka sungay sa mga Medo ug Persia. Ang ikapitong gingharian, nga naglangkob sa napulo ka mga hari, nga niadtong 1798 wala pa moabot, mao ang usa-ka-kalibotang panggamhanan, nga gipatunghaan sa Gresya, ang usa-ka-kalibotang panggamhanan ni Alejandro nga Bantugan. Ang ikawalong ulo, nga usa sa pito, mao ang ikalimang gingharian nga nakadawat ug samad nga makamatay, apan nabuhi pag-usab sa dihang naayo ang samad nga makamatay.

Ang paghukom sa dakong bigaon mahitabo sulod sa “takna” sa krisis sa balaod sa Domingo, nga mao ang usa ka yugto sa panahon nga nagsugod sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa ug nagapadayon diha sa kasaysayan hangtod nga mosira ang panahon sa pagsulay sa tawo. Niadtong “takna,” nga sa Daniel giila ingon nga “ang mga adlaw niining mga hari,” tukoron sa Dios ang Iyang gingharian. Niadtong “takna” ginabubo ang ulahing ulan.

“Ang ulahing ulan moabut diha kanila nga mga putli—unya ang tanan makadawat niana ingon kaniadto.

“Sa diha nga buhian sa upat ka mga manulunda, patukoron ni Cristo ang Iyang gingharian. Walay makadawat sa ulahing ulan gawas kanila nga nagabuhat sa tanan nilang mahimo.”
Spalding and Magan, 3.

Ang pagbu-bu sa ulahing ulan progresibo, kay kini katumbas sa paghukom, ug ang paghukom progresibo. Nasabtan sa mga Millerite nga sila nagkinabuhi sa mga tiil sa larawan sa Daniel kapitulo dos. Nagtuo sila nga ang Roma mao ang kataposang yutan-ong gingharian, ug husto sila, apan may mga utlanan ang ilang pagsabot.

Ang “mga adlaw niining mga hari,” makita gayod sa kasaysayan sa gingharian sa Roma, apan dili kini mao ang kasaysayan sa pagano o pang-papa nga Roma; kini mao ang kasaysayan sa modernong Roma. Gipahiangay sa mga Millerite ang pagano ug pang-papa nga Roma ingon nga usa ka gingharian, ug sa pagbuhat nila niini ilang gigamit ang usa ka teksto gikan sa basahon ni Ezequiel mahitungod sa katapusang hari sa Juda (Zedekias), aron palig-onon ang ilang pagsabot.

Ug ikaw, mahugaw ug daotang principe sa Israel, kansang adlaw miabut na, sa diha nga ang kasal-anan moabut sa iyang katapusan, Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Kuhaa ang purongpurong sa saserdote, ug tangtanga ang korona: kini dili na mahisama sa kaniadto: bayawa ang ubos, ug ipaubos ang hataas. Akong pukanon, pukanon, pukanon kini: ug kini mawala na, hangtud nga moabut siya kang kinsang katungod kini; ug ihatag ko kini kaniya. Ezequiel 21:25–27.

Gikan kang Zedekias motungha ang tulo ka gingharian nga “pagalumpagon,” nga magdala ngadto kang Cristo, kang kinsa “ang katungod niini,” sa paghari. Ang Babilonia, Medo-Persia ug Gresya tanan pagapukanon hangtod sa gingharian sa Roma, ug sa panahon sa kasaysayan nianang ikaupat nga gingharian, moanhi si Cristo ug magatukod ug usa ka gingharian. Gibuhat gayod niya kana mismong butanga.

“Labing nag-una taliwala niadtong paspas nga nagdala sa nasud ngadto sa kapukan mao si Zedekias, ang ilang hari. Sa hingpit nga pagsalikway sa mga tambag sa Ginoo ingon nga gihatag pinaagi sa mga manalagna, sa pagkalimot sa utang nga pasalamat nga iyang nahatag kang Nabucodonosor, sa paglapas sa iyang balaan nga panumpa sa pagkamaunongon nga gihimo sa ngalan sa Ginoo nga Dios sa Israel, ang hari sa Juda misukol batok sa mga manalagna, batok sa iyang mahinungdanong tigtabang, ug batok sa iyang Dios. Diha sa kakawangan sa iyang kaugalingong kaalam, siya midangop alang sa tabang ngadto sa karaang kaaway sa kauswagan sa Israel, “nga nagpadala sa iyang mga sinugo ngadto sa Egipto, aron sila mohatag kaniya ug mga kabayo ug daghang katawhan.”

“‘Molampos ba siya?’ nangutana ang Ginoo mahitungod niadtong usa nga sa ingon kaubos nga paagi nagbudhi sa tanang balaang pagsalig; ‘makalingkawas ba siya nga nagabuhat sa maong mga butang? o mabungkag ba niya ang tugon, ug maluwas?’ Ingon nga ako buhi, nagaingon ang Ginoong Dios, sa pagkatinuod sa dapit diin nagpuyo ang hari nga naghimo kaniya nga hari, kansang panumpa iyang gitamay, ug kansang tugon iyang gilapas, bisan uban kaniya sa taliwala sa Babilonia siya mamatay. Ni si Faraon uban sa iyang gamhanang kasundalohan ug dakung panon dili makabuhat alang kaniya sa gubat: ... sanglit iyang gitamay ang panumpa pinaagi sa paglapas sa tugon, sa diha nga, tan-awa, gihatag na niya ang iyang kamot, ug nahimo niya kining tanang mga butang, dili siya makalingkawas.’ Ezekiel 17:15–18.”

“Ngadto sa ‘mahugawng daotang principe’ miabut ang adlaw sa kataposang paghukom. ‘Kuhaa ang putong sa pagkasaserdote,’ nagmando ang Ginoo, ‘ug kuhaa ang korona.’ Hangtud nga si Cristo Mismo magatukod sa Iyang gingharian, dili na pagatugotan pag-usab ang Juda nga makabaton ug hari. ‘Pukanon ko, pukanon ko, pukanon ko kini,’ mao ang balaang sugo mahitungod sa trono sa balay ni David; ‘ug dili na kini mapabilin, hangtud moabut Siya kang kinsa kini matarong nga katungod; ug ihatag ko kini Kaniya.’ Ezequiel 21:25–27.” Prophets and Kings, 450, 451.

Sakto si Miller, apan ang iyang pagsabot may pagkamakutob, kay ang gingharian nga gitukod ni Cristo sa dihang Siya naglakaw taliwala sa mga tawo dili mao ang kataposang yutan-ong gingharian. Aduna pay upat ka mga hari human sa gingharian sa paganong Roma. Bisan pa niana, gitukod gayod ni Cristo ang gingharian sa “grasya” didto sa krus, apan kana nga gingharian wala matukod sa mga adlaw sa napulo ka mga hari sa Pinadayag disi-siyete, ni matukod usab kini sa panahon sa ulahing ulan. Ang gingharian nga pagatukoron ni Cristo sa kataposang mga adlaw mao ang Iyang gingharian sa “himaya.” Si Sister White naghisingot sa tin-aw mahitungod niining duha ka mga gingharian.

Ang mga Millerite nakasabut nga si Cristo nagtukod ug gingharian sulod sa kasaysayan sa ikaupat nga gingharian, ug husto sila, apan limitado ang ilang pagsabot. Sa kasaysayan sa ikaupat nga gingharian, gitukod ni Cristo ang gingharian sa “grasya,” ug sa kasaysayan sa ikawalo nga gingharian, gitukod Niya ang Iyang gingharian sa “himaya.” Sa kasaysayan sa dihang Iyang gitukod ang gingharian sa “grasya,” ang Espiritu Santo gibubo sa Pentecostes. Ang Pentecostes nagatipo sa pagbubo sa ulahing ulan, sa kasaysayan diin Iyang gitukod ang Iyang gingharian sa “himaya.”

Ang mensahe sa Pentecostes mao ang mensahe sa literal nga pagkabanhaw ni Cristo. Ang mensahe sa ulahing ulan, labing menos sa usa ka bahin, mao ang mensahe sa simbolikong pagkabanhaw nga girepresentahan sa matagnaong tigmo nga ang ikawalo nga sakop sa pito, nga natuman diha sa mapintas nga mananap, ug usab sa duha ka sungay sa mananap sa yuta. Ang ikaupat ug ang ikawalo nga mga gingharian mao ang dapit diin gitukod ni Cristo ang Iyang gingharian.

“Ang pahibalo nga gihimo sa mga tinun-an sa ngalan sa Ginoo husto sa tanang bahin, ug ang mga panghitabo nga maoy gitumong niini nagakahitabo na gani niadtong panahona. ‘Natuman na ang panahon, ug haduol na ang gingharian sa Dios,’ mao kadto ang ilang mensahe. Sa pagtapos sa ‘panahon’—ang kan-uman ug siyam ka semana sa Daniel 9, nga moabot ngadto sa

Mesias, ‘ang Hinulogan’—si Cristo nakadawat sa pagdihog sa Espiritu human sa Iyang bautismo pinaagi ni Juan didto sa Jordan. Ug ang ‘gingharian sa Dios’ nga ilang gipahayag nga haduol na, natukod pinaagi sa kamatayon ni Cristo. Kining ginghariana dili, sumala sa ilang gitudloan sa pagtuo, usa ka yutan-ong emperyo. Ni dili usab kini mao ang umaabot, walay-kamatayon nga gingharian nga igatukod sa dihang ‘ang gingharian ug ang kagamhanan, ug ang pagkadaku sa gingharian ilalom sa tibuok langit, igahatag ngadto sa katawohan sa mga balaan sa Labing Halangdon;’ kadtong walay-kataposang gingharian, diin ‘ang tanang mga kagamhanan manag-alagad ug managtuman Kaniya.’ Daniel 7:27. Sumala sa paggamit niini diha sa Biblia, ang pahayag nga ‘gingharian sa Dios’ gigamit sa pagtimaan sa gingharian sa grasya ug sa gingharian sa himaya. Ang gingharian sa grasya gipadayag ni Pablo diha sa Sulat ngadto sa mga Hebreohanon. Human sa pagtudlo kang Cristo, ang maloloy-ong tigpataliwala nga ‘nabalaka sa pagbati sa atong mga kaluyahon,’ miingon ang apostol: ‘Busa manool kita nga may kaisug ngadto sa trono sa grasya, aron makadawat kita ug kalooy, ug makakaplag ug grasya.’ Hebreohanon 4:15, 16. Ang trono sa grasya nagrepresentar sa gingharian sa grasya; kay ang pagkaanaa sa usa ka trono nagpasabot sa pagkaanaa sa usa ka gingharian. Sa daghan sa Iyang mga sambingay gigamit ni Cristo ang pahayag nga ‘ang gingharian sa langit’ aron sa pagtimaan sa buhat sa langitnong grasya diha sa mga kasingkasing sa mga tawo.”

“Busa ang trono sa himaya nagrepresentar sa gingharian sa himaya; ug kini nga gingharian gihisgutan sa mga pulong sa Manluluwas: ‘Sa diha nga ang Anak sa tawo moanhi na diha sa Iyang himaya, ug ang tanang balaang mga manulonda uban Kaniya, unya molingkod Siya sa trono sa Iyang himaya: ug sa atubangan Niya pagatigumon ang tanang kanasoran.’ Mateo 25:31, 32. Kini nga gingharian umaabot pa. Kini dili pagatukoron hangtod sa ikaduhang pag-anhi ni Cristo.

“Ang gingharian sa grasya gitukod dihadiha dayon human sa pagkapukan sa tawo, sa dihang gihimo ang usa ka laraw alang sa pagtubos sa sad-an nga kaliwatan. Niadto pa kini anaa na sa katuyoan ug pinaagi sa saad sa Dios; ug pinaagi sa pagtoo, ang mga tawo makahimong mga sakop niini. Apan wala kini sa tinuod matukod hangtod sa kamatayon ni Cristo. Bisan human sa pagsugod sa Iyang yutan-ong buluhaton, ang Manluluwas, nga gikapuyan sa pagkagahi ug pagkadili-mapasalamaton sa mga tawo, mahimo pa unta nga mibiya gikan sa halad sa Calvario. Sa Getsemani ang kopa sa kasubo mikurog sa Iyang kamot. Bisan niadtong higayona mahimo pa unta Niyang pahiran ang singot nga dugo gikan sa Iyang agtang ug biyaan ang sad-an nga kaliwatan aron mangamatay sa ilang kasal-anan. Kon gibuhat pa Niya kini, wala unta’y pagtubos alang sa nahulog nga mga tawo. Apan sa dihang gitugyan sa Manluluwas ang Iyang kinabuhi, ug uban sa Iyang ulahing gininhawa misinggit, ‘Nahuman na,’ nan ang katumanan sa laraw sa pagtubos napalig-on. Ang saad sa kaluwasan nga gihatag sa makasasala nga magtiayon didto sa Eden gipamatuoran. Ang gingharian sa grasya, nga kaniadto naglungtad pinaagi sa saad sa Dios, niadto dayon natukod.”

“Busa ang kamatayon ni Cristo—ang maong hitabo gayud nga giisip sa mga tinun-an ingon nga kataposang pagkalaglag sa ilang paglaum—mao ang nakapahimong sigurado niini sa walay kataposan. Samtang nagdala kini kanila ug mapait nga kapakyasan, kini mao ang kinatumyan nga pamatuod nga ang ilang pagtoo husto gayud. Ang hitabo nga mipuno kanila sa kasubo ug kawalay-paglaum mao usab ang nag-abli sa pultahan sa paglaum alang sa matag

anak ni Adan, ug dinhi nagpunting ang umalabot nga kinabuhi ug walay kataposang kalipay sa tanang matinumanong katawhan sa Dios sa tanang kapanahonan.

“Ang mga katuyoan sa walay kinutuban nga kalooy nagkaduol sa ilang katumanan, bisan pa pinaagi sa kapakyasan sa mga tinun-an. Samtang ang ilang mga kasingkasing nadaug pinaagi sa balaang grasya ug gahum sa Iyang pagtulon-an, Siya nga ‘misulti nga walay bisan kinsang tawhana nga nakasulti sa ingon,’ apan nasagol sa lunsayng bulawan sa ilang gugma kang Jesus ang ubos nga haluang metal sa kalibotanong pagkamapahitas-on ug hakog nga mga tinguha. Bisan gani didto sa lawak sa Paskuwa, nianang mahangtoron nga taknaa sa dihang ang ilang Agalon misulod na sa landong sa Getsemani, didto may ‘pakiglalis sa taliwala nila, kon kinsa ba kanila ang paga-isipon nga labing daku.’ Lucas 22:24. Ang ilang panan-aw napuno sa trono, sa korona, ug sa himaya, samtang sa ilang atubangan diha ang kaulawan ug kasakit sa tanaman, sa hukmanan, ug sa krus sa Kalbaryo. Ang pagkamapahitas-on sa ilang kasingkasing, ang ilang kauhaw sa kalibotanong himaya, mao ang maoy nagdala kanila sa pagkapot sa dakong pagkugihan ngadto sa bakak nga pagtulon-an sa ilang kapanahonan, ug sa pagpasagad sa mga pulong sa Manluluwas nga nagpakita sa tinuod nga kinaiya sa Iyang gingharian, ug nagatudlo daan ngadto sa Iyang kasakit ug kamatayon. Ug kining mga kasaypanan miresulta sa pagsulay—hait apan gikinahanglan—nga gitugotan alang sa ilang pagmatuto. Bisan tuod nasayop ang mga tinun-an sa kahulogan sa ilang mensahe, ug napakyas sa pagtan-aw sa katumanan sa ilang mga gilauman, apan ilang giwali ang pasidaan nga gihatag kanila sa Dios, ug ang Ginoo magaganti sa ilang pagtuo ug magapasidungog sa ilang pagtuman. Kanila igatugyan ang buluhaton sa pagpahibalo ngadto sa tanang kanasuran sa mahimayaong ebanghelyo sa ilang nabanhaw nga Ginoo. Alang sa pag-andam kanila niini nga buluhaton gitugotan ang kasinatian nga kanila morag mapait kaayo.” The Great Controversy, 347, 348.

Sa basahon sa Pinadayag, ang “hunahuna nga may kaalam” nag-isip sa “gidaghanon sa usa ka tawo”, ug nag-ila nga ang “maong tawo” mao usab ang ikawalong gingharian, nga gikan sa pito. Ang “tawo sa sala” mao ang ulo sa ikawalong gingharian nga nagmando ibabaw sa mga hari ug sa mga magpapatigayon sa yuta, nga maoy gisabayan sa pito ka mga iglesia aron malikayan ang kaulawan sa paglutos, ug nga nagalingkod ibabaw sa daghang katubigan.

Ug siya miingon kanako, Ang mga tubig nga imong nakita, diin nagalingkod ang bigaon, mao ang mga katawohan, ug ang mga panon, ug ang mga nasod, ug ang mga pinulongan. Pinadayag 17:15.

Ang “tawo sa sala” nagmando sa politikal, salapi, relihiyoso, ug sibil nga kalibotan, ug sa tanang mga tawo, gawas niadtong nakabaton sa kadaogan batok sa mapintas nga mananap, ug sa iyang larawan, sa iyang marka, ug sa gidaghanon sa iyang ngalan.

Ug nakita ko ang daw sa usa ka dagat nga bildo nga sinagulan ug kalayo; ug sila nga nakadaug batok sa mananap, ug batok sa iyang larawan, ug batok sa iyang marka, ug batok sa gidaghanon sa iyang ngalan, nagtindog sa ibabaw sa dagat nga bildo, nga nagkupert sa mga alpa sa Dios. Ug sila nagaawit sa awit ni Moises nga alagad sa Dios, ug sa awit sa Cordero, nga nagaingon, Dagku ug kahibulongan ang imong mga buhat, Ginoong Dios nga Makagagahum sa tanan; matarung ug matuod ang imong mga dalan, ikaw nga Hari sa mga balaan. Pinadayag 15:2, 3.

Ang “mga manggialamon” nga nakasabot sa “pagdaghan sa kahibalo,” sa dihang ang Pinadayag ni Jesu-Cristo pagaablihan na, mao kadtong adunay “salabutan” ug “moihap sa gidaghanon sa mapintas nga mananap: kay kini mao ang gidaghanon sa usa ka tawo; ug ang iyang gidaghanon mao ang Unom ka gatus ug kan-uman ug unom.” Kana nga “salabutan” nagrepresentar sa kabahin sa tulo ka lakang nga proseso sa pagsulay nga sa kanunay mahitabo sa dihang si Jesus moabli sa usa ka tagna. Mao kini ang hinungdan nganong namatikdan nga sila “nakabaton sa pagdaug batok sa” “gidaghanon sa iyang ngalan.”

Ang pag-angkon sa kadaugan mao ang pag-agi sa usa ka pagsulay, ug kadtong “mga maalamon” ug “nakasabut” makadawat sa kadaugan nga nalambigit sa numero 666, ug ang bersikulo usab nagpaila nga adunay walo ka gingharian, ug nga ang ikawalo gikan sa pito. Kadtong “tinago” girepresentahan diha sa Daniel kapitulo dos, kay ang pag-ampo ni Daniel mao ang pagsabut sa “tinago.” Ang kapadayagan nga adunay walo ka gingharian, ug ang ikawalong gingharian gikan sa pito, ug nga ang numero nianang ginghariana mao ang 666, mao ang tinago nga girepresentahan nga nadawat ni Daniel pinaagi sa iyang pag-ampo, ug si Daniel nagrepresentar sa “mga maalamon” sa kataposang mga adlaw sa Dios.

Si Daniel nagrepresentar sa mga “maalamon” sa kataposang mga adlaw nga ngadto kanila giablihan ang tinago sa Daniel dos, ug kana nga tinago mao ang pagpadayag nga ang kataposan ug ang sinugdanang reperensiya sa mga gingharian sa tagna sa Biblia mao nga adunay walo ka gingharian diha sa larawan. Kana nga pagpadayag nagatuboy sa pagsabot sa mga Millerite sa Daniel kapitulo dos, apan nagasilaw nga napulo ka pilo ang kahayag sa dihang kini maila na. Ang iyang kasidlak, sanglit napulo ka pilo ang kahayag, nagrepresentar sa usa ka pagsulay nga maoy pagadaugon sa mga “maalamon,” kay ang ikawalong gingharian nga gikan sa pito, mao usab ang ikaunom nga gingharian nga usa ka tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga manalagna. Busa, ang dragon, ang mananap, ug ang mini nga manalagna mao silang tanan ang ikaunom nga gingharian, ug sa tingub nagrepresentar sa 666.

Si Nabucodonosor gisulayan pinaagi sa pagpadayag sa Daniel kapitulo dos, ug napakyas siya sa maong pagsulay. Sa Daniel dos, si Daniel nagrepresentar sa “mga manggialamon” nga nakapasar sa pagsulay mahitungod sa tinago sa larawan. Si Nabucodonosor sa kapitulo tres nagrepresentar sa mga daotan nga napakyas sa mao gihapong pagsulay. Si Nabucodonosor, ingon nga unang hari sa unang gingharian, nagrepresentar sa katapusang hari sa katapusang gingharian. Busa nagrepresentar siya sa “tawo sa sala,” ang tawo sa tagna nga gihuptan sa pito ka mga iglesia. Ang tawo gibuhat sa ikaunom nga adlaw, ug busa ang numero unom mao ang numero sa katawhan. Ang numero ni Nabucodonosor mao ang unom. Napakyas si Nabucodonosor sa pagsulay sa numero 666, ug nagrepresentar sa mga daotan sa ulahing mga adlaw. Ingon nga simbolo sa tawo sa sala, ang iyang numero mao ang unom.

Si Nabucodonosor nga hari naghimo ug usa ka larawan nga bulawan; ang gihabogon niini kan-uman ka maniko, ug ang gilapdon niini unom ka maniko. Kini iyang gipatindog sa kapatagan sa Dura, sa lalawigan sa Babilonia. Daniel 3:1.

Ang bulawang larawan may gitag-on nga kan-uman ka maniko, ug gilapdon nga unom ka maniko, ug kini gihimo ni Nabucodonosor, kansang gidaghanon mao ang unom. Ang larawan gipahimutang diha sa pagsukol batok sa kahayag sa larawan sa ikaduhang kapitulo, ug ang tulo ka pilo nga paghulagway sa larawan, kon imong masabtan nga ang gidaghanon ni Nabucodonosor mao ang unom, motakdo sa unom, unom, unom.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang hunahuna sa pagpatukod sa emperyo ug sa usa ka kaliwatan sa paghari nga magapadayon hangtod sa kahangturan, nakapadani pag-ayo sa gamhanang magmamando nga sa atubangan sa iyang mga bukton ang mga nasod sa yuta dili makatindog. Uban sa usa ka kadasig nga natawo sa walay-utlanan nga ambisyon ug hakog nga pagkamapahitas-on, siya misulod sa pakigtambag uban sa iyang mga manggialamon kon unsaon pagdala niini ngadto sa katumanan. Nalipat sa talagsaong mga pagbuot sa Dios nga nalangkit sa damgo mahitungod sa dakong larawan; nalipat usab nga ang Dios sa Israel pinaagi sa Iyang alagad nga si Daniel nagpatin-aw sa kahulogan sa maong larawan, ug nga may kalabotan sa maong paghubad ang dagkung mga tawo sa gingharian naluwas gikan sa usa ka makauulaw nga kamatayon; nalipat sa tanan gawas sa ilang tinguha sa pagpalig-on sa ilang kaugalingong gahum ug pagkahalangdon, ang hari ug ang iyang mga magtatambag sa estado mihukom nga sa tanang paagi nga mahimo maninguha sila sa pagpahimaya sa Babilonia ingon nga labing labaw, ug takos sa kinatibuk-ang pagkamatinud-anon.”

“Ang simbolikong representasyon nga pinaagi niini gibuksan sa Dios ngadto sa hari ug sa katawhan ang Iyang katuyoan alang sa mga nasod sa yuta, pagagamiton karon sa paghimaya sa tawhanong gahum. Ang paghubad ni Daniel igasalikway ug hingalimtan; ang kamatuoran pagasayopon sa paghubad ug sa paggamit. Ang simbolo nga gilalang sa Langit aron ipadayag ngadto sa mga hunahuna sa mga tawo ang mahitungod sa mahinungdanong mga hitabo sa umalabot, pagagamiton aron babagan ang pagkaylap sa kahibalo nga gitinguha sa Dios nga madawat sa kalibotan. Sa ingon niini, pinaagi sa mga laraw sa mga tawong ambisyoso, si Satanas naningkamot sa pagpakyas sa langitnong katuyoan alang sa tawhanong kaliwatan. Ang kaaway sa katawhan nahibalo nga ang kamatuoran nga walay sagol nga kasaypanan usa ka gahum nga makaluwas; apan nga kon gamiton sa pagpataas sa kaugalingon ug sa pagpalambo sa mga laraw sa mga tawo, kini mahimong usa ka gahum alang sa dautan.”

“Gikan sa iyang adunahang tipiganan sa bahandi, gipasugo ni Nabucodonosor ang paghimo ug usa ka dakung larawan nga bulawan, nga sa kinatibuk-ang dagway susama niadtong nakita diha sa panan-awon, gawas lamang sa usa ka bahin mahitungod sa materyal nga gigamit sa paglalang niini. Naanad man sila sa mahimayaong mga hulagway sa ilang mga dios-dios nga pagano, ang mga Caldeanhon wala gayud sukad makabuhat ug bisan unsa nga ingon ka makapahingangha ug halangdon sama niining masidlakong estatwa, nga kan-uman ka maniko ang gitag-on ug unom ka maniko ang gilapdon. Ug dili ikatingala nga sa usa ka yuta diin ang pagsimba sa mga larawan kay nagalapad sa tanan, ang matahum ug bililhong larawan didto sa kapatagan sa Dura, nga nagrepresentar sa himaya sa Babilonia ug sa iyang pagkahalangdon ug gahum, pagahimoon nga binalaan ingon nga tumong sa pagsimba. Busa, kini giandam sumala niana, ug migula ang usa ka sugo nga sa adlaw sa pagpahinungod ang tanan kinahanglan

magpakita sa ilang kinahilabihang pagkamaunongon sa gahum sa Babilonia pinaagi sa pagyukbo sa atubangan sa larawan.” Prophets and Kings, 504, 505.